

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1707

Q. 33. An sit simonia dare vel accipere pretium pro exercitio virtutis vel
actu aliquo bono.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42515

ad populi devotionem excitandam exhibito, ita
Maldonat. aliisque cum Dian. supra R. 36.

162 §. 5. Si pretium petatur tantum pro obligatione faciendi aliquid spirituale, v. g. non pro ipsa ministratio Sacramenti, sed pro obligatione ministrandi, Cajet. Navar. Lesf. Laym. Bonac., quos citat Escob. n. 334., & quos sequitur Alloz. S. i. n. 27, putant non esse Simoniam, quia haec obligatio distinguitur à functione sacra, & sicuti accipere possum pro obligatione mutuandi, quamvis non pro mutuo, ita pro obligatione ministrandi, quamvis non pro ministerio: consentit Esc. n. 336, si onera corporalia vel molestiae sint illi obligationi accidentaliter annexae, sed S. Th. Suar. c. 16. n. 20. & c. 21. n. 16. & 17. Castrop. T. 17. d. 3. P. 11. n. 3. aliqui meritò dicunt esse Simoniam, quia talis obligatio connectitur cum spirituali tanquam cum fine, ordo autem ad spiritualia non cadit sub pretium, hinc Bonac. meritò suadet, ut pretium accipiatur, non titulo emptionis vel alio simili, sed solius sustentationis, aut certè debet esse ratione laboris accidentalis & extrinseci.

163 Q. 33. An sit simonia dare vel accipere pretium pro exercitio virtutis vel actu aliquo bono. R. §. I. Non est Simonia promittere vel donare tempore, sub onere seu conditione operis spiritualis præstandi, modò non fiat per modum compensationis, neque sub pacto absoluto, ut præstetur spirituale, v. g. potest Christianus donare infideli pecuniam, sub conditione, si baptismum suscipiat; potest Catholica hæretico promittere matrimonium, sub onere, ut se convertat; potest Dominus alere pauperem, sub onere, ut vel fiat Religiosus, vel ut refundat sumptus; item manumittere servum, sub conditione, ut fiat Monachus; potest

poteſt Pater filio dare novam veftem, ſub conditiōne, ut ſingulis mensibus communicet: ita multi cum *Castrop.* P. 9. n. 7. & *Pirh.* n. 129., ratio eft, tum quia hic non imponitur abſoluta obligatio illi, qui pecuniam acceptat, ſed datur optio, ut ſi velit illa frui, præſtet hoc ſpirituale; ſi nolit, maneat, ſicut antè; tum etiam, quia dans vicifim nihil recipit vi illius oblati: Et ſic D E U S promiſit bona temporalia hominibus, ſi agerent bona moralia, neque per hoc cenſetur offerre, velut pre-
tium boni moralis, ſed tanquam præmium.

§. 2. *Sanch.* de Sponsal. D. 39. n. 4. docet,¹⁶⁴ quamvis non fiat talis quaſi optio, ſed reipsa inducatur obligatio ſub tali conditione, tamen non eſſe Simoniam, hoc ipſo quod acceptans pecuniam nihil vicifim tradat, nec dans pecuniam aliquid recipiat per ſe vel per alium, quod requiritur ad venditionem, venditio autem videtur eſſe de ratione Simoniae; *Suar.* & *Castrop.* non acquiescunt hâc ſolâ ratione, quamvis enim dans inde non accipiat utilitatem, adhuc tamen dicunt fore Simoniam, ſi acceptans per pretium determinetur & obligetur ad exercendam virtutem, hinc *Suar.* c. 16. à n. 18. probat per hoc non evitari Simoniam, quod des pecuniam pro actu cedente in utilitatem acceptantis, nam ſi Religio aliqua emat à Cajo ingressum in Religionem, tantum ob utilitatem Caji, erit Simonia; & ratio à priori eft, quia ad emptionem ſolum requiritur, ut res empta non ſit ſub potestate ementis, & per emptionem conſtituatur ſub ejus potestate, quod fieri potest, licet non cedat in utilitatem ementis, ſed ſoliuſ vendentis, prout emens intendit. An autem ſit Simonia, ſi quis ludat cum pacto, ut ſi perdat,

H5

oret

oret rosarium; si lucretur, habeat solidum, dicetur
Part. 2. n. 1096.

¹⁶⁵ Q. 34. *An sit simonia accipere premium pro actionibus Jurisdictionis vel functionis spirituali.*

R. §. 1. Non est Simonia, etiam ex pacto accipere, si non accipiatur ut premium actionis spiritualis vel rei sacrae, sed per modum stipendii ad sustentationem, ita S. Th. 2.2. q. 100. a. 2. Suar. c. 36. n. 8. Laym. Less. Pirb. L. 5. T. 3. n. 126. 132. Illung T. 5. n. 304. Rayn. L. 2. Sect. 1. c. 10. n. 28. confirmataque usus Ecclesia ratio autem est, quia obligatio ea dandi temporale oritur ex natura & Justitia, quae exigit, ut ei, qui in alterius gratiam & commodum laborat, sufficiens sustentatio detur; hinc premium non datur pro ministerio spirituali, quatenus est spiritualis operatio, sed quatenus est servitium sive operatio in alterius gratiam facta, ideoque commensuratur, non operis dignitati vel conditioni, sed personae operantis. Deinde, inquit Raynaudus, non est pactum de exhibendo spirituali pro temporali, sed de exhibendis fructibus ob annexionem spiritualibus pro sustentatione personae ministrantis, quam sustentari necesse est & æquum: Nec obstat quod fortè personae tales sint divites & aliunde sustentationem habeant, nam id per accidens est, & ex Justitia debetur sustentatio ex tali ministerio, ita Escob. in Theol. Mor. L. 8. n. 339.

¹⁶⁶ §. 2. Simonia est dare vel accipere premium pro consecratione templi, calicis &c., quia haec actiones sunt spirituales, & actus potestatis Ordinis, ita Suar. & alii cum Pirb. n. 34., ubi addit posse Episcopum pro consecratione exigere procurationem moderatam in agnitionem superioritatis, datürque, ut Episcopi facilius inducantur ad consecrandum.

§. 3